

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 31/08/2023

PHÁP SƯ TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 3

NÓI VỀ CÁCH GIỮ TÂM

(BÀI BA)

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta có rất nhiều khuyết điểm nhưng chúng ta không biết, nếu người khác nói ra khuyết điểm của chúng ta thì chúng ta phải chăm chỉ kiểm điểm, lập tức thay đổi. Người khác giúp chúng ta chỉ ra khuyết điểm, họ giúp chúng ta tiến bộ vậy thì họ là ân nhân của chúng ta. Chúng ta hiểu được điều này thì cả đời này chúng ta sẽ sống trong sự cảm ơn”***. Hòa Thượng dạy chúng ta sống trong thế giới biết ơn. Hàng ngày, chúng ta phải cảm ơn mọi người đã nhắc nhở, kiểm điểm, chỉ lỗi thì chúng ta. Nếu không có sự dạy bảo của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền thì chúng ta sẽ không thể nhận ra lỗi lầm của mình. Chúng ta phải chân thật cảm ơn bằng cách chúng ta thật cải đổi, thật tiến bộ. Chúng ta chỉ nói cảm ơn trên miệng, chúng ta không thật làm thì chúng ta là kẻ vong ân, bội nghĩa với Cha Mẹ, với Thầy Tổ, và những người thành tựu cho chúng ta.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta phải toàn tâm toàn lực giúp đỡ xã hội, lợi ích chúng sanh. Người khác làm hay không thì đó là việc của họ, nếu việc làm của họ không liên quan đến chúng ta thì chúng ta không cần truy vấn, chúng ta phải giữ gìn tâm thanh tịnh của chính mình”***. Chúng ta thành tâm, thành ý làm thì chúng ta sẽ cảm động được rất nhiều người. Tổ Sư Đại Đức dạy chúng ta: ***“Kiệt thành tựu khả chuyển phàm tâm”*** hay ***“Chí thành cảm thông”***. Tâm chúng ta đạt đến mức chân thành thì chúng ta sẽ chuyển được tâm phàm phu của chính mình và tâm phàm phu của người khác.

Tôi nhớ mãi một lần khi tôi đi chợ, tôi nhờ cô bán hàng chọn giúp tôi những trái mướp đắng sắp vàng, cô nhìn tôi có chút ngạc nhiên, sau đó cô chọn những quả vàng để tặng và những quả ngon để bán cho tôi. Chúng ta tưởng chúng ta tử tế nhưng nhiều người buôn bán ở ngoài chợ còn tử tế hơn chúng ta! Đây là một bài học cho chúng ta. Hàng ngày, họ bán hàng ở ngoài chợ, họ bị người khác kỳ kèo, trả giá rất nhiều nhưng họ vẫn có thể cho đi. Chúng ta dùng tâm chân thành với mọi người thì chúng ta cũng sẽ khơi dậy tâm chân thành của họ. Gần đây, tôi cũng nghe mọi người báo cáo lại, khi chúng ta đang dự định làm một việc thì có người chân thành khuyên chúng ta đợi một thời gian nữa mới làm việc đó thì công việc của chúng ta sẽ thuận lợi hơn, hạn chế

tồn kém hơn. Đây đúng như người xưa nói: “*Cảnh tùy tâm chuyển*”. Chưong ngại là từ ở nơi chính mình chứ không phải chưong ngại từ bên ngoài.

Hòa Thượng nói: “*Nhiều người làm việc tốt nhưng sau khi làm họ vẫn dính mắc, vướng bận trong tâm. Tâm của chúng ta không thanh tịnh thì chúng ta chỉ có được phước hữu lậu của tam giới, quả báo nhiều nhất cũng chỉ là ở cõi Trời, cõi Người. Chúng ta có phước đức thanh tịnh thì quả báo của chúng ta là ở thế giới Cực Lạc, ở pháp giới Nhất Chân*”. Hàng ngày, khi chúng ta làm việc tốt thì chúng ta thường ghi nhớ ở trong lòng. Trên “*Kinh Kim Cang*” dạy chúng ta “*Bồ thí Tam Luân Không Tịnh*” nghĩa là “*Chúng ta bồ thí mà chúng ta không thấy người cho, không thấy người nhận và không thấy vật cho đi*”. Hàng ngày, chúng ta cho đi rất nhiều nhưng chúng ta phải không thấy mình là người cho. Suy cho cùng, những vật chất đó cũng không phải là của chúng ta mà là của tất cả mọi người. Chúng ta phát gạo thì gạo đó do mọi người mang đến, chúng ta chỉ đại diện tặng. Chúng ta làm việc gì cho chúng sanh thì việc đó cũng là sự góp sức của nhiều người. Chúng ta cố chấp cho rằng chúng ta làm việc đó thì phước chúng ta có được là phước ở ba đường Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc sanh. Chúng sanh ở trong cõi Súc sanh cũng được hưởng phước, có những con vật được chủ chăm sóc, tắm rửa, cho ăn rất chu đáo. Tâm chúng ta dính mắc thì chúng ta sẽ tạo ra phước của ba đường ác, chúng ta không thể tạo được phước của ba đường thiện hay phước của Tam giới là Dục giới, Sắc giới, Vô sắc giới.

Mấy ngày gần đây, báo chí thông thiết kêu gọi mọi người hiểu đúng ý nghĩa của ngày Lễ Vu Lan và của việc phóng sanh. Hiện tại, rất nhiều người chuyên đi đánh bắt chim để bán lại cho những người phóng sanh chim. Những người bắt chim dùng keo để bẫy những con chim se sẻ, sau khi con chim bị kéo ra khỏi bẫy, chân của nó đã mất một lớp màng nên nó không thể sống được. Chúng ta quán sát, chúng ta có đang phóng sanh bằng tâm từ bi, yêu thương chúng sanh không hay chúng ta đang muốn bù đắp cho những tội lỗi của mình? Nhiều người cho rằng họ đã phạm nhiều tội lỗi nên họ phải phóng sanh để bù đắp lại. Nếu chúng ta phát được tâm “*chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi*” đối với chúng sanh thì chúng ta sẽ biết được việc gì thật sự lợi ích cho chúng sanh.

Trước đây, tôi cũng đi phóng sanh rất nhiều, gần đây, vẫn có một số người nhờ tôi phóng sanh nhưng tôi đã từ chối. Hiện tại, chúng ta không nên phóng sanh với số lượng lớn, chúng ta phải dùng trí tuệ để làm những việc chân thật lợi ích chúng sanh. Nếu chúng ta vô tình gặp chúng sanh sắp bị giết hại thì chúng ta nên mua chúng để mang thả. Mấy năm trước, ở bến đò Vạn Phúc, tôi thấy mọi người mua mang thả rất nhiều xe cá, mọi người thả cá ở phía trên thì phía dưới có nhiều người đang dùng lưới điện để đánh bắt cá. Nếu chúng ta thả những loài cá sống ở trong ao, hồ nơi nước tĩnh ra sông, nơi nước động thì chúng cũng không thể sống được. Nếu chúng ta không dùng tâm chân thành, tâm từ bi để phóng sanh thì chúng ta phóng sanh giống như chúng ta đang đánh đôi, đang dùng tiền để mua phước báu. Thay vì phóng sanh, chúng ta có thể

phát gạo, làm rau sạch, làm đậu sạch để tặng, mọi người ăn đậu thì họ sẽ giảm ăn thịt. Hiện tại, mỗi tháng chúng ta tặng khoảng 5 tấn rau sạch, hơn 30.000 miếng đậu, đây cũng chính là chúng ta đang tạo phước báu. Có những người bị ung thư đại tràng, sau một thời gian ăn rau sạch thì họ đã khỏi bệnh. Tiền mọi người góp để mua các con vật mang đi phóng sanh chưa chắc đã là tịnh tài, tịnh vật, ngoài ra, khi chúng ta phóng sanh, nếu chúng ta không cẩn trọng thì chúng ta sẽ làm tổn hại nghiêm trọng môi trường.

Mọi người thường không ăn chim yến nhưng gần đây, nhiều người đã bắt loài chim này để bán cho những người đi phóng sanh dẫn đến số lượng chim yến bị suy giảm nghiêm trọng. Ở Huế, chính quyền chuẩn bị đưa ra quy định cấm bán chim ở cổng các ngôi chùa vì việc làm này đang gây tổn hại đến môi trường sinh thái. Hiện nay, ở một số địa phương, người dân lén lút kích điện giun đất, đất không còn giun thì đất sẽ chai lì, không còn tơi xốp. Người thế gian thấy lợi thì làm, không màng tội lỗi, không màng đến tương lai. Chúng ta có tâm chân thành, từ bi chúng ta sẽ nhận ra việc gì nên làm. Người xưa dạy: *“Kiến quốc quân dân, giáo học vi tiên”*. Làm giáo dục là việc rất thiết thực lợi ích chúng sanh. Hôm qua, ở Sóc Trăng, nhân dịp Vu Lan mọi người tổ chức Lễ Vu Lan báo hiếu rất cảm xúc. Chúng ta phải hiểu đúng ý nghĩa của ngày Vu Lan và ý nghĩa của việc phóng sanh.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta phải buông xả tất cả những việc thế gian và xuất thế gian để chúng ta giữ tâm địa “chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi”, hành trì “tự hành hoá tha”*. Chúng ta chỉ buông xả trên tâm, không buông xả trên sự, chúng ta làm nhưng trong tâm chúng ta không lưu lại dấu vết. Chúng ta muốn làm được việc thiết thực lợi ích chúng sanh thì chúng ta phải được tiếp nhận sự giáo dục đúng đắn. Nhiều người hàng ngày cúng dường, lễ bái để tu phước nhưng họ không biết rằng số tiền đó sẽ đi đâu. Giáo dục gia đình, giáo dục nhà trường, giáo dục xã hội và giáo dục tôn giáo phải làm tốt vai trò của mình. Trong hai từ *“Phật giáo”*, *“giáo”* nghĩa là giáo dục, *“Phật”* là một người hoàn thiện, tư cách hành vi, sự nghiệp của người đó phải làm mô phạm cho người. Người học Phật phải làm những việc thiết thực lợi ích chúng sanh. Chúng ta bố thí đồ ăn, thức uống cho người thì sẽ không bao giờ đủ, chúng ta phải dùng giáo dục để dạy người những việc cần làm, nên làm. Ở đất nước Su-đăng, bộ đội tình nguyện của nước ta đã dạy cho người dân cách trồng lúa nước, cách đào giếng, cách xây nhà vệ sinh. Người thế gian nói: *“Cho người con cá không bằng cho họ cần câu”*. Chúng ta dạy họ những việc cần làm hơn là chúng ta cho họ thức ăn. Nhiều người học Phật nhưng họ vẫn làm những việc mê tín, y lại, nương nhờ, không thấy kết quả rõ ràng. Chúng ta đang trồng rau sạch, làm đậu sạch để tặng mọi người, dù ban đầu chúng ta không có người khuyến khích, ủng hộ nhưng chúng ta cũng vẫn làm được.

Hòa Thượng nói: *“Bất cứ người nào phê bình chúng ta, chúng ta đều vui vẻ tiếp nhận, chúng ta có lỗi thì chúng ta sửa, chúng ta không có lỗi thì chúng ta nhắc nhở mình đừng phạm lỗi. Những người phê bình chúng ta họ thường có ít cơ hội tiếp xúc với chúng ta, họ có thể không hiểu chúng ta nên họ có sự hiểu lầm thế nhưng*

họ nói ra những lời phê bình chúng ta cũng tốt! Họ nói ra là để nhắc nhở chúng ta đừng phạm những lỗi lầm đó, nếu chúng ta có lỗi thì chúng ta lập tức sửa, thay đổi tự làm mới vậy thì họ là thiện tri thức của chúng ta rồi! Người học Phật có được cái nhìn như vậy thì họ sẽ cả đời sống trong thế giới biết ơn, đây chính là hạnh phúc chân thật. Chúng ta có thái độ như vậy thì đời này chúng ta sẽ thành tựu được đạo nghiệp". Chúng ta muốn làm được điều này thì chúng ta phải có vài chục năm tu dưỡng.

Hòa Thượng nói: "*Người ta nói ra lỗi lầm của chúng ta mà chúng ta không vui thì chúng ta đã phạm phải sai lầm rất lớn, chúng ta đã mê hoặc, điên đảo, chúng ta sẽ vĩnh viễn không thể thay đổi được lỗi lầm. Đây là chướng ngại lớn nhất đối với việc thành tựu đạo nghiệp của chúng ta. Người thế gian hay xuất thế gian muốn có được thành tựu thì họ đều phải dũng cảm thay đổi lỗi lầm của chính mình, hoan hỷ tiếp nhận sự phê bình của người khác*". Nhiều người cho rằng người phê bình họ phải là người tu hành có đạo hạnh thì họ mới phục. Không Lão Phu Tử nói: "*Ba người đi cùng nhau ắt có Thầy ta*". Người thiện dạy chúng ta làm việc tốt, người ác giúp chúng ta phản tỉnh chúng ta có phạm phải những lỗi lầm đó không, nếu có thì chúng ta sửa, không có thì chúng ta cảnh giác.

Hòa Thượng nói: "*Trong xã hội hiện đại, chúng ta muốn tu dưỡng phẩm đức thì chúng ta phải dựa vào chính mình. Thời xưa, Cha Mẹ, Thầy Cô có thể giúp, có thể làm tăng thượng duyên cho con cái, cho học trò, ngày nay, con cái không nghe lời Cha Mẹ, học trò không tiếp nhận khuyến cáo của Thầy Cô, nếu chúng ta không chính mình nỗ lực thì chúng ta không thể thành công. Chúng ta dựa vào chính mình nghĩa là chính chúng ta phải giác ngộ, phải nhận thấy lỗi lầm để tự thay đổi, tự làm mới. Chúng ta phải mỗi niệm không quên tam quy y, đó là chúng ta Giác mà không Mê, Chánh mà không Tà, Tịnh mà không Nhiễm*". Chúng ta Giác mà không Mê là chúng ta quán sát chúng ta có làm đúng với pháp luật, đúng với phong tục, tập quán không. Nhiều người phóng sanh nhưng không biết rằng ngay phía dưới có những người đang chích điện cá. Hàng ngày, chúng ta quán sát, chúng ta khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế tiếp vật có rơi vào "*tự tư tự lợi*", "*danh vọng lợi dưỡng*", "*tham, sân, si, mạn*" không.

Hòa Thượng nói: "*Chúng ta mỗi niệm nương vào chánh giác, lìa xa mê tà nhiễm vậy thì chúng ta mới có thể được cứu. Việc này các đồng tu phải sâu sắc thể hội, cảnh giác!*". Chúng ta sống trong đạo giải thoát mà chúng ta không được giải thoát, chúng ta sống trong đạo an vui mà chúng ta không an vui là vì chúng ta chỉ làm theo mê tà nhiễm, chúng ta không làm theo giác chánh tịnh, chúng ta không thích làm những việc thiết thực mà chúng ta thích làm những việc mơ hồ. Hôm qua, các con học lớp trải nghiệm sống ở tỉnh Sóc Trăng đã múa một điệu múa cổ truyền rất phức tạp, rõ ràng giống như Thánh Hiền đã dạy: "*Người tốt do dạy mà ra*". Phật Bồ Tát, Thánh Hiền, Quân tử là do được dạy mà ra, người xấu, người ác cũng là do không được dạy mà ra!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!